

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 3. Lepida retractatio in gratiam rixosa fæminæ facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

§. III.

*Lepida retractatio in gratiam rixosa
fœmina facta.*

Qua de causa quidam alius, cum inter-
esset litibus inter illustres domos compo-
nendis; nec abesset *mulier stulta & clamosa*, Prou. 9.
quæ se sæpius iactauerat de spe nobilissimi ^{13.}
sponsi, voluit eam ea ipsa spe mitigare, di-
cens, sponsum tãtò faciliùs in nuptias con-
sensurum, si intelligeret, illam non esse ri-
xosam, & toties sua promissa retractantem.
Nihil mouit ea oratio caput cerebrosum.
Tum alter à spe ad metù se conuertens aie-
bat, fore profectò, si illa pergeret esse con-
tumax, vt & sponsus suam retractet spon-
sionem. Cui illa, nihil moror, ait, si ille me
non vult ducere, decem habebò alios. Hic
diribitor ille tam superbæ Furia subiratus,
Profectò, inquebat, Domina, si talis es, *Car-
nifice marito nõ es digna*. Dixit, & tamquam si
pulueri pyrio ignem admouisset, ita illa re-
pentè impotenter exarsit in iras; neque se-
cus atq; insana Mænas concitata ad cogna-
torum suorum, qui planè numerosi ad il-
lud negotium tractandum conuenerant, ad-
uolans cõfessum, magnis cœpit vocibus ex-
postulare contra diribitorem, & accusare,
quod

quòd toti familiæ omnibusq; cognatis magnam opprobriū intulisset. Sedebant attenti omnes, & grande aliquid allaturam expectabant, diribitorem quoque toruis oculis intuentes; qui eos his verbis est allocutus, *Ego, Domini, huc usq; operam dedi, ut nihil negligere eorum, quæ videbantur facere, ad hanc Dominam placandam: eamq; operam omnem & laborem impendi, ut vobis gratificarer. Do-lerem itaq; ex animo, si quidquam vel dixissem, vel fecissem, quod vobis esset probrosum. Enimvero, sanctè profiteor, me, si quidquam dixi, aut feci, quod vel vobis, vel huic Domina displiceat, libenter prompteq; hîc, coram omnibus, retractaturum. Miraculi instar erat, mulierem furiosam tam diu filere potuisse. Sed mox patuit, eam tacuisse, ut meditatio insaniret. Nam mox, lachrymis erumpentibus, ducto ex præcordijs altissimo suspirio, & verbis, præ ira, interruptis, ita cœpit perorare. *Domini mei, an non conquerar? an auxilium vestrum non implorem? an non expostulem? Hic homo, & me, & auos meos, & vos omnes pariter summa ignominia affecit. Ausus quippe est dicere, me Carnifice marito non esse dignam. Videbantur ad hoc verbum commoti, qui assederant. Sed illico diribitor inter-**

interpellans aiebat: *Non refugio, Domini, retractare hoc dictum, si aut vos, aut istam offendit, atq; ecce vel jam retracto, & lubens mihi ipsi contradico, atq; HANC DOMINAM CARNIFICE MARITO ESSE DIGNAM.* Dixit, & omnes auditores in eachinum sunt soluti: coacta est etiam ipsa mulier stultitiam suam ridere, vt quę maluerit, se carnifice dignam, quàm non dignam videri.

§. IV.

Conuitiatores in ranas mutati.

Qui plura vult eiusmodi pensantium ex æquo conuitia missa & remissa audire, audiat in foro, in hospitij, in valetudinarijs litigantes; putabit sæpe, se audire Lycios cum Latona pugnantes, aut ita homines inter se coaxantes, seque inuicem prouocantes, & maledictis lacerantes, vt nulla illis maior optari pœna possit, quàm qualem Latona Lycijs est precata; quæ ab aquis cum conuitio repulsa,

Eternùm stagno, dixit, viuatis in isto. Ouid. l. 6.

Eueniunt optata Dea: inuat esse sub undis. Metam,

Et modò tota cauâ submergere membra palude,

Nunc proferre caput, summo modò gurgite nare,

Sæpe